

ANEXA

Norme de certificare a declarațiilor fiscale anuale – ale contribuabililor persoane juridice, cu excepția celor pentru care este obligatorie auditarea

Prezentele norme stabilesc principiile generale aplicabile activității de certificare a declarațiilor fiscale anuale ale contribuabililor persoane juridice, cu excepția celor pentru care este obligatorie auditarea, denumite în continuare declarații de impozit pe profit, în acord cu dispozițiile prevăzute de OG nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Art.1. Definiții

În cadrul normelor de certificare, termenii de mai jos vor avea următorul înțeles:

a) Compania - reprezintă contribuabilul a căruia declarație anuală de impozit pe profit este supusă certificării de către un consultant fiscal;

b) Certificarea - reprezintă verificarea exactității și realității datelor înscrise în declarațiile fiscale, în concordanță cu prevederile legale, pe baza documentelor și informațiilor financiar – contabile și fiscale solicitate de către consultantul fiscal și furnizate de Companie, date ce sunt reflectate în evidența contabilă a Companiei. Verificarea exactității și realității datelor înscrise în declarația anuală de impozit pe profit se va face prin sondaj și în limita unui prag de semnificație așa cum este definit în prezentele norme. Certificarea declarației anuale de impozit pe profit nu presupune oferirea de soluții de optimizare fiscală.

c) Dosarul de lucru - reprezintă ansamblul datelor și informațiilor cerute de către consultantul fiscal în vederea certificării declarației anuale de impozit pe profit și primite de către acesta de la reprezentanții Companiei. De asemenea, dosarul de lucru include și testele, fișierele de lucru și alte documente pe baza cărora consultantul fiscal realizează activitatea de verificare.

d) Verificarea prin sondaj - activitatea de verificare selectivă a documentelor și operațiunilor considerate ca reprezentative pentru totalitate, în care sunt reflectate veniturile și cheltuielile.

Art.2. Contractul

Relația profesională trebuie statuată prin intermediul unui contract în formă scrisă încheiat între companie și consultantul fiscal.

Art. 3. Răspunderea consultantului fiscal

Consultantul fiscal va presta serviciul de certificare cu grija și atenția cuvenită conform cerințelor cuprinse în standardele profesionale și Codul Etic al consultantului fiscal. Camera Consultanților Fiscali va supraveghea activitatea consultanților fiscali ce prestează servicii de certificare a declarației anuale de impozit pe profit. Camera

Consultanților Fiscali va aplica sancțiunile prevăzute de Regulamentul propriu de Organizare și Funcționare în cazul în care se dovedește faptul că un consultant fiscal nu a respectat prevederile acestui regulament, a Codului Etic și al prezentelor norme.

Art. 4. Prezentarea informațiilor

(1) Compania pregătește declarația anuală de impozit pe profit și este răspunzătoare pentru întocmirea documentelor contabile, pentru acuratețea înregistrărilor contabile precum și pentru întocmirea și acuratețea registrelor fiscale. Compania, prin reprezentanții săi, va trebui să dea o declarație pe propria răspundere privind conformitatea înregistrărilor și a politicilor contabile cu referențialul contabil românesc în vigoare, și anume Ordinul ministrului finanțelor publice nr.1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, cu modificările și completările ulterioare și Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene. Modelul declarației pe propria răspundere va fi prezentat în Anexa nr.1 la prezentele norme de certificare.

(2) Compania va pune la dispoziția consultantului fiscal documente și informații în vederea verificării elementelor înscrise în declarația anuală de impozit pe profit ce face obiect al certificării. În situația în care aceste documente sunt confidențiale, consultantul fiscal va da o declarație de păstrare a confidențialității informațiilor la care are acces.

(3) Toate informațiile trebuie solicitate în scris de către consultantul fiscal.

Art. 5. Procedura de lucru

(1) Tratatul fiscal al operațiunilor economice reflectate în documentele financiar - contabile și care sunt înscrise în declarația anuală de impozit pe profit ce urmează a fi supusă certificării se verifică prin sondaj.

(2) Consultantul fiscal trebuie să ia în considerare pragul de semnificație atunci când este angajat în vederea certificării declarațiilor fiscale.

(3) În elaborarea raportului de certificare, consultantul fiscal impune un nivel acceptabil al pragului de semnificație astfel încât să poată detecta din punct de vedere cantitativ denaturările semnificative.

Art.6. Stabilirea pragului de semnificație / materialității

În stabilirea pragului de semnificație / materialității pentru verificarea calculului impozitului pe profit, consultanții fiscali se vor baza în primul rând pe raționamentul lor profesional, precum și pe procedurile analitice și pe înțelegerea în ansamblu a Companiei și a mediului economic în care aceasta activează.

Art.7. Utilizarea unor valori de referință în stabilirea pragului de semnificație / materialității

Deși stabilirea pragului de semnificație / materialității este o problemă de raționament profesional, în anumite cazuri va fi util să se aplice un procentaj dintr-o anumită valoare de referință.

Art.8. Aplicarea unui procentaj asupra unei valori de referință

(1) Ca regulă generală, în determinarea procentajului care va fi aplicat unei valori de referință alese pentru stabilirea pragului de semnificație, se va folosi raționamentul profesional.

(2) Pentru stabilirea valorii de referință utilizate pentru determinarea pragului de semnificație/materialității, se vor utiliza informațiile fiscale relevante, cum ar fi:

- ponderea fiecărei categorii de venit neimpozabil, în total venituri neimpozabile; -
- ponderea fiecărei categorii de cheltuială nedeductibilă, în total cheltuielilor nedeductibile;

Art.9. Utilizarea raționamentului profesional

Consultanții fiscali sunt obligați să își utilizeze raționamentul profesional pentru a stabili dacă cele menționate mai sus sunt adecvate circumstanțelor individuale.

Art.10. Cerințe minimale de verificare în vederea certificării declarației anuale privind impozitul pe profit

(1) Verificarea declarației anuale de impozit pe profit va trebui să urmărească cel puțin elementele menționate în mod specific în cuprinsul Titlului II – Impozit pe profit al Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările

ulterioare, cum ar fi: veniturile impozabile, veniturile neimpozabile, elementele similare veniturilor și cheltuielilor, reevaluările, cheltuielile nedeductibile și cu deductibilitate limitată, gradul de îndatorare, provizioanele, amortizarea, cheltuielile/veniturile angajate etc.

(2) Certificarea declarației anuale de impozit pe profit nu presupune verificarea politicii / documentației privind prețurile de transfer, a politicilor comerciale și a politicilor contabile aplicate de companie. Certificarea declarației anuale privind impozitul pe profit pentru o anumită perioadă nu presupune și verificarea pierderii fiscale reportate și a altor elemente fiscale ce vin din perioadele anterioare și care produc efecte în perioada supusă certificării.

Art.11. Documentare

Consultantul fiscal ce va presta serviciile de certificare a declarațiilor fiscale va avea obligația să documenteze această activitate în cadrul unui Dosar de lucru ce va fi arhivat la sediul consultantului fiscal. Acest Dosar va sta la baza controlului de calitate efectuat periodic de către Camera Consultanților Fiscali.

Art. 12. Raportul de certificare

Rezultatele certificării vor fi consemnate într-un document numit raport de certificare ce va fi înaintat Companiei.

Art. 13. Elemente minimale ale raportului de certificare a declarației anuale de impozit pe profit

Raportul de certificare va trebui să cuprindă cel puțin următoarele elemente:

- a) o scurtă prezentare a Companiei;
- b) valoarea pragului de semnificație;
- c) mențiuni referitoare la pierderea fiscală din anul/anii anteriori reportată în anul în care se certifică declarația anuală de impozit pe profit;
- d) elementele care au fost supuse verificării conform Titlului II – Impozit pe profit din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, așa cum au fost menționate la art.10;
- e) eventualele ajustări propuse față de declarația supusă inițial certificării;
- f) opinia consultantului fiscal referitoare la declarația anuală de impozit pe profit ce a fost supusă verificării.

Art. 14. Nota de certificare

Consultantul fiscal va emite o Notă de certificare care va însoți declarația anuală de impozit pe profit. În Nota de certificare se va face mențiunea dacă certificarea se va face cu rezerve sau fără. Modelul Notei de certificare este prezentat în Anexa nr.2 - în cazul certificării de către un consultant fiscal - și respectiv în Anexa nr. 2A - în cazul certificării de către o societate comercială de consultanță fiscală- la prezentele norme.

Art. 15. Anexele nr.1, 2, 2A fac parte integrantă din prezentele norme.